

Lovisa landsbygdsenhet

Historia

Grundades 2010 i samband med kommunfusionen. Uppgifter var stadens egna landsbygdsförvaltning, jord- och skogsområden, enskilda vägar, landsbygdsutveckling och hittedjur. De regionala avbytartjänsterna var med från början.

I samma utrymmen fanns också personal hörande till Silmu-föreningen och Östra Nylands byar. Verksamheten flyttade senare till Borgå. Aktörerna ansåg att verksamheten lyckas bättre i en stad.

Till enheten hörde också ett par år det av staden administrerade närmats projektet. Till projektet hörde en skild projektledare.

Landsbygdsförvaltningen i östra Nyland inledde 2013 sin verksamhet. Landsbygdsförvaltningen är en för kommunerna lagstadgad verksamhet. Lagen förutsätter också samarbete mellan kommunerna, alltså samarbetsområden. Lovisa fungerar i östra Nyland som värdkommun, och fakturerar de verkliga kostnaderna av de övriga kommunerna. Till området hör förutom Lovisa, Helsingfors, Vanda, Sibbo, Borgå och Lapträsk samt 14 svenskspråkiga gårdar i Mörskom.

Personal år 2013 var:

- 1 landsbygdschef
- 5 landsbygdsombud
- 3 byråsekreterare
- 1 avbytarservicechef
- 2 avbytarserviceinstruktörer
- 2 sommarjobbare

Dagsläge

Landsbygdsförvaltningen i östra Nyland behandlar som myndighetsuppgift vissa i lagstiftningen bestämda lantbrukets areal- och djurstöd samt skadeersättningar. Dessa stöd är personalens kärnkunnande. Värdet av stöden är cirka 30 miljoner euro i året av dessa stöd går drygt 9 miljoner till landsbygdsföretag verksamma i Lovisa.

Gällande dessa stöd verkar vi inom ramen för ett avtal om utbetalningsställe som gjorts med livsmedelsverket. Livsmedelsverket har i förhållande till Europeiska Unionen huvudansvaret för utbetalningen stöd och bidrag inom sin bransch. Detta ansvar delegeras till andra aktörer, exempelvis kommunernas samarbetsområden och NTM-centraler via avtalet om utbetalningsställe. I avtalet bestäms mycket noggrant hur verksamheten ordnas. Bland annat bestäms personalstyrkan, verkställandet av arbetsprocessen och dataskyddsstandarden mycket detaljerat. Med avtalet och uppföljningen av det kan Livsmedelsverket bevisa för EU att man i Finland följer EU:s beslut och förhindrar missbruk av systemet.

Loven för fritids- och yrkesfiske på stadens vatten har kommit som en ny verksamhet, annars är stadens egna uppgifter hållits oförändrade.

I landsbygdsförvaltningen har behandlingen av de egentliga landsbygdsstöden blivit i huvudsak elektronisk. Detta flyttar arbetets tyngdpunkt från mekanisk informationsregistrering till rådgivning och expertuppgifter. Vid stödutbetalningen granskar man om ansökningarna uppfyller villkor som listas i checklistor. Behandlingen är uppdelad på flera personer för att undvika avsiktliga och oavsiktliga fel.

Registreringskraven för djurhållning har utvidgats betydligt. Nästan alla andra djurs än hundar och kattors djurhållare och djurhållningsplatser skall registreras. På vårt verksamhetsområde bor 960 000 människor, hobbyhönor och -får är mycket populära.

Personal 2021

1 landsbygdschef

5 landsbygdsombud

1 tf avbytar-servicechef

2 avbytar-serviceinstruktörer (börjande 5.10.2021 1,25)

Kända förändringar i verksamhetsomgivningen

Avbyttjänsterna flyttar bort 31.12.2021. Gemensamma tjänster och arbetsuppgifter med den övriga förvaltningen finns inte. Förlusten för staden består av överskottet från förvaltningspengarna samt en del interna överföringar. Å andra sidan försvinner avbyttarsidans personal- och finansieringsrisker. Avbyttarsidans flytt inverkar inte nämnvärt på den övriga verksamheten.

Byte av EU:s programperiod börjar redan synas. I samband med stora regelförändringar ökar förvaltningens arbetsbörda i 3 – 4 år. Vissa grunder måste göras på nytt, rådgivningsbehovet och felen gjorda av kunderna ökar.

Social- och hälsovårdsreformen ändrar på tyngdpunkten och finansieringen av stadens verksamhet.

Analys av nuvarande resurssläge

Personalresursen är på en uthärdlig nivå som helhet. Belastningen varierar mellan olika personer och årstiden. Detta kan utjämnas med interna arrangemang, men det kräver att instrueras i nya uppgifter och i viss mån att kunskapsnivån höjs. För omfattande nya helheter krävs mera resurser.

I en expertorganisation är den finansiella resursen i hög grad bunden till personalen. Till övrig verksamhet har i nuläget funnits tillräckliga resurser. Diskussioner har förts om vägbidragens nivå är tillräcklig. Skötsel av en kilometer väg kostar uppskattningsvis ca 1500 €, är 500 € tillräckligt, eller vad är den rätta bidragsandelen vid ett brobygge? För utvecklingen av landsbygden har inte funnits anslag.